E. arvestades, et Euroopa Liidu privileegide ja immuniteetide protokolli artikli 8 kohaselt ei või Euroopa Parlamendi liikmeid üle kuulata, nende suhtes tõkendit kohaldada ega neid kohtumenetlusele allutada nende poolt oma kohustuste täitmisel avaldatud arvamuste või antud häälte tõttu;

F. arvestades, et vastavalt Euroopa Parlamendis kehtivale tavale ei takista asjaolu, et kohtumenetlus on tsiviil- või haldusõiguslikku laadi või sisaldab teatud tsiviil- või haldusõiguse valdkonda jäävaid aspekte, iseenesest selle artikliga antud puutumatuse kohaldamist;

G. arvestades, et Luigi de Magistris täitis kõnealuse intervjuu andmise ajal Euroopa Parlamendi liikme ülesandeid ja teostas poliitikat, väljendades oma arvamust tema valijatele avalikku huvi pakkuvas küsimuses;

H. arvestades, et püüe takistada Euroopa Parlamendi liikmetel väljendamast oma arvamust õiguspärast avalikku huvi pakkuvates ja muret põhjustavates küsimustes ning kritiseerimast poliitilisi vastaseid kohtumenetluse algatamise teel on demokraatlikus ühiskonnas vastuvõetamatu ning vastuolus Euroopa Liidu privileegide ja immuniteetide protokolli artikliga 8, mille eesmärk on kaitsta Euroopa Parlamendi liikmete väljendusvabadust nende ülesannete täitmisel Euroopa Parlamendi kui Euroopa Liidu institutsiooni huvides,

1. otsustab kaitsta Luigi de Magistrise puutumatust ja eesõigusi;

2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev otsus viivitamatult Itaalia Vabariigi pädevale ametiasutusele ja Luigi de Magistrisele.

Bruno Gollnischi puutumatuse kaitsmise taotlus

P7_TA(2011)0189

Euroopa Parlamendi 10. mai 2011. aasta otsus Bruno Gollnischi puutumatuse ja eesõiguste kaitsmise taotluse kohta (2010/2097(IMM))

(2012/C 377 E/26)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse Bruno Gollnischi 10. juunil 2010 esitatud ja 14. juunil 2010 täiskogu istungil teatavaks tehtud taotlust oma puutumatuse kaitsmise kohta seoses Prantsuse kohtus käimasoleva kriminaalmenetlusega;

— olles vastavalt kodukorra artikli 7 lõikele 3 Bruno Gollnischi 26. jaanuaril 2011 ära kuulanud;

— võttes arvesse 8. aprilli 1965. aasta Euroopa Liidu privileegide ja immuniteetide protokolli artiklit 9 ning otsestel ja üldistel valimistel esindajate Euroopa Parlamenti valimist käsitleva 20. septembri 1976. aasta akti artikli 6 lõiget 2;

— võttes arvesse Euroopa Liidu Kohtu 12. mai 1964. aasta, 10. juuli 1986. aasta, 15. ja 21. oktoobri 2008. aasta ning 19. märtsi 2010. aasta otsuseid [1];

— võttes arvesse Prantsuse Vabariigi põhiseaduse artiklit 26;

— võttes arvesse kodukorra artikli 6 lõiget 3 ja artiklit 7;

— võttes arvesse õiguskomisjoni raportit (A7-0154/2011),

[1] Otsus 101/63 kohtuasjas *Wagner v Fohrmann ja Krier* [1964] EKL 195, otsus 149/85 kohtuasjas *Wybot v Faure jt* [1986] EKL 2391, otsus T-345/05 kohtuasjas *Mote v Euroopa Parlament* [2008] EKL II-2849, otsus ühendatud kohtuasjades C-200/07 ja C-201/07 *Marra v De Gregorio ja Clemente* [2008] EKL I-7929 ning otsus kohtuasjas T-42/06 *Gollnisch v Euroopa Parlament*.

Teisipäev, 10. mai 2011

A. arvestades, et Euroopa Parlamendi liige Bruno Gollnisch on taotlenud oma parlamentaarse puutumatuse kaitsmist seoses meetmetega, mis tema väitel piiravad ta vabadust ja mida Prantsuse ametiasutused on kohaldanud osana kohtulikust uurimisest seoses hagi ja hüvitusnõudega (*plainte avec constitution de partie civile*), mille rassismi ja antisemitismi vastase võitluse rahvusvaheline liit (*League Against Racism and Anti-Semitism*) esitas 26. jaanuaril 2009 nimetu isiku vastu rassiviha õhutamise eest;

B. arvestades, et puutumatuse kaitsmise taotluses ei osutatud Euroopa Liidu privileegide ja immuniteetide protokolli artiklile 8 ning seetõttu seda ei kohaldata;

C. arvestades, et vastavalt Euroopa Liidu privileegide ja immuniteetide protokolli artiklile 9, millele Bruno Gollnisch 10. juunil 2010 presidendile saadetud kirjas selgelt osutas ja mida käesoleva juhtumi puhul kohaldatakse, on Euroopa Parlamendi liikmetel Euroopa Parlamendi istungjärkude ajal oma riigi territooriumil samasugune immuniteet nagu selle riigi parlamendi liikmetel; arvestades, et see ei takista Euroopa Parlamenti kasutamast õigust oma liikmelt puutumatus ära võtta;

D. arvestades, et Prantsuse Vabariigi põhiseaduse artikli 26 lõike 2 kohaselt „võib parlamendiliiget kuriteo või väärteo toimepanemise eest arreteerida, tema vabadust võtta või piirata ainult selle parlamendikoja nõusolekul, mille koosseisu ta kuulub, välja arvatud juhul, kui toime on pandud raske kuritegu, samuti väärteolt tabamise korral või lõpliku süüdimõistva kohtuotsuse puhul", ning arvestades, et põhiseaduse artikli 26 lõike 3 kohaselt „parlamendiliikme vahi all pidamine, temalt vabaduse äravõtmine või selle piiramine või parlamendiliikme jälitamine peatatakse parlamendikoja istungi ajaks, juhul kui parlamendikoda, kuhu parlamendiliige kuulub, seda taotleb";

E. arvestades, et Euroopa Parlamendil on suur kaalutlusõigus otsuse tegemisel, kui üks parlamendiliige taotleb oma puutumatuse kaitset ([1]);

F. arvestades, et Euroopa Parlament ei ole käesoleva juhtumi puhul leidnud tõendeid *fumus persecutionis*'e kohta, s.t tal puudub alus piisavalt tõsiseks ja täpseks kahtluseks, et juhtumi eesmärk on tekitada poliitilist kahju parlamendiliikmele;

G. arvestades, et kõnealune juhtum ei puuduta Bruno Gollnischi poliitilist tegevust Euroopa Parlamendi liikmena; arvestades, et see on seotud hoopis Bruno Gollnischi kui Rhône-Alpes'i piirkonna volikogu liikme piirkondlikku ja kohalikku laadi tegevusega, milleks talle anti mandaat otsestel ja üldistel valimistel ja mis ei ole seotud Euroopa Parlamendi liikme mandaadiga;

H. arvestades, et Bruno Gollnisch on andnud selgituse selle kohta, miks tema fraktsioon Rhône-Alpes'i piirkonna volikogus avaldas pressiteate, mis oli tema puutumatuse kaitse taotluse ajendiks, öeldes et selle oli kirjutanud piirkonna *Front National*'i meeskond, teiste seas selle teabejuht, kellel olid „volitused kõneleda *Front National*'i valitud ametnike nimel"; arvestades, et parlamentaarse puutumatuse kohaldamine sellises olukorras laiendaks põhjendamatult eeskirju, mille eesmärk on vältida sekkumist Euroopa Parlamendi töösse ja sõltumatusse;

I. arvestades, et Prantsusmaa ametiasutused rikkusid kahetsusväärselt Euroopa Parlamendi eesõigusi, kui nad võtsid Bruno Gollnischi suhtes ilmselt teatavaid vabadust piiravaid meetmeid enne tema puutumatuse äravõtmise taotlemist; arvestades siiski, et kuna praeguseks on Prantsusmaa ametiasutused esitanud ametliku taotluse Bruno Gollnischi puutumatuse äravõtmiseks, et võtta selliseid meetmeid tulevikus, ei ole enam vaja sellega seoses Bruno Gollnischi puutumatust kaitsta;

J. arvestades, et mitte Euroopa Parlament, vaid pädevad kohtuasutused peaksid otsustama, austades kõiki demokraatlike garantiisid, mil määral on Prantsusmaa seadust rassivaenu õhutamise kohta rikutud ja millised on selle õiguslikud tagajärjed;

K. arvestades, et Bruno Gollnischi puutumatust ei tuleks seetõttu kaitsta,

([1]) Otsus T-42/06 kohtuasjas Gollnisch *versus* Euroopa Parlament, lg 101.

1. otsustab mitte kaitsta Bruno Gollnischi puutumatust ja eesõigusi;

2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev otsus ja vastutava parlamendikomisjoni raport viivitamatult Prantsuse Vabariigi pädevale ametiasutusele ja Bruno Gollnischile.

Bruno Gollnischi puutumatuse äravõtmise taotlus

P7_TA(2011)0190

Euroopa Parlamendi 10. mai 2011. aasta otsus Bruno Gollnischi puutumatuse äravõtmise taotluse kohta (2010/2284(IMM))

(2012/C 377 E/27)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse Bruno Gollnischi puutumatuse äravõtmise taotlust, mille Prantsusmaa ametiasutused esitasid 3. novembril 2010. aastal ja millest anti teada Euroopa Parlamendi täiskogu istungil 24. novembril 2010. aastal;

— olles vastavalt kodukorra artikli 7 lõikele 3 Bruno Gollnischi 26. jaanuaril 2011 ära kuulanud;

— võttes arvesse 8. aprilli 1965. aasta Euroopa Liidu privileegide ja immuniteetide protokolli artiklit 9 ning otsestel ja üldistel valimistel esindajate Euroopa Parlamenti valimist käsitleva 20. septembri 1976. aasta akti artikli 6 lõiget 2;

— võttes arvesse Euroopa Liidu Kohtu 12. mai 1964. aasta, 10. juuli 1986. aasta, 15. ja 21. oktoobri 2008. aasta ning 19. märtsi 2010. aasta otsuseid ([1]);

— võttes arvesse Prantsuse Vabariigi põhiseaduse artiklit 26;

— võttes arvesse kodukorra artikli 6 lõiget 2 ja artiklit 7;

— võttes arvesse õiguskomisjoni raportit (A7-0155/2011),

A. arvestades, et Prantsusmaa prokurör on esitanud Euroopa Parlamendi liikme Bruno Gollnischi puutumatuse äravõtmise taotluse, et uurida väidetava rassivaenu õhutamisega seotud süüdistust ning vajaduse korral tuua Bruno Gollnisch Prantsusmaa esimese astme kohtu, apellatsioonikohtu ja kassatsioonikohtu ette;

B. arvestades, et Bruno Gollnischi puutumatuse äravõtmine on seotud väidetava rassivaenu õhutamisega 3. oktoobri 2008. aasta pressiteates Rhône-Alpes'i piirkonna volikogu fraktsiooni Front Nationali poolt, mille esimees Bruno Gollnisch oli;

C. arvestades, et vastavalt Euroopa Liidu privileegide ja immuniteetide protokolli artiklile 9 on Euroopa Parlamendi liikmetel Euroopa Parlamendi istungjärkude ajal oma riigi territooriumil samasugune immuniteet nagu selle riigi parlamendi liikmetel; arvestades, et see ei takista Euroopa Parlamenti kasutamast õigust oma liikme puutumatus ära võtta;

([1]) Otsus 101/63 kohtuasjas *Wagner v Fohrmann ja Krier* [1964] EKL 195, otsus 149/85 kohtuasjas *Wybot v Faure jt* [1986] EKL 2391, otsus T-345/05 kohtuasjas *Mote v parlament* [2008] EKL II-2849, otsus ühendatud kohtuasjades C-200/07 ja C-201/07 *Marra v De Gregorio ja Clemente* [2008] EKL I-7929 ning otsus kohtuasjas T-42/06 *Gollnisch v parlament*.